

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/84/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122437477
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:6122437477.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marty Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu A. B. C., D., E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., G. H. I. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Andrejom Garom, advokátom v Bratislave, Štefánikova 14, IČO: 30 850 436, proti žalovanej A. J. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., C. XXXX/XX, zastúpenej SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, o zaplatenie 114,21 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. apríla 2023 č.k. 9C/48/2022–134, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 26. apríla 2023 č.k. 9C/48/2022 – 134 súd prvej inštancie uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 114,21 eur s úrokom z omeškania vo výške 7% zo sumy 114,21 eur od 08.11.2022 do zaplatenia a vo zvyšnej časti konanie zastavil. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej náhrady škody vo výške cestovných náhrad, ktorá mu vznikla dňa 13.11.2021 v dôsledku toho, že márne v zmysle neodkladného opatrenia cestoval na stretnutie so svojim synom z miesta svojho bydliska v Bratislave do miesta bydliska maloletého v Bojniciach. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového zistenia, že Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 04.10.2021 č. k. 18P/54/2019-1980 nariadil vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa sporových strán do času rozvodu manželstva sporových strán vedeného pod sp.zn. 18P/54/2019 neodkladné opatrenie, ktorým určil, že žalobca (otec) je na čas do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 18P/54/2019 oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od soboty 10.00 hod. nepretržite do nedele do 18.00 hod. bez prítomnosti žalovanej (matky), ktorá bola povinná maloleté dieťa na stretnutie so žalobcom včas a riadne pripraviť a stretnutie umožniť. Zistil, že dňa 13.11.2021 sa stretnutie žalobcu s maloletým neuskutočnilo, žalobca sa dňa 13.11.2021 dostavil na miesto uskutočnenia styku, následne do bydliska maloletého po predchádzajúcom upozornení prostredníctvom SMS správy, k odovzdaniu dieťaťa však v uvedený deň nedošlo. Žalovaná SMS správami žalobcu opakovane informovala, že maloletý plakal, nechcel za žalobcom ísť, nemohla ho dostať do auta. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu na náhradu škody spočívajúcej v cestovných výdavkoch je daný, pretože žalovaná zodpovedá za škodu vzniknutú žalobcovi podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka tým, že zavinene zmarila stretnutie maloletého so žalobcom, keď bez objektívneho dôvodu nepripravila syna na stretnutie so žalobcom a stretnutie mu neumožnila, čím porušila povinnosť uloženú jej vykonateľným rozhodnutím súdu. Súd prvej inštancie vyhodnotil obranu žalovanej, že maloletý odmietal styk so žalobcom z dôvodu, že musel u žalobcu prespať a že dotknuté uznesenie Okresného súdu

Prievidza bolo neskôr zrušené odvolacím súdom, ako nedôvodnú. Pri hodnotení konania žalovanej v čase vzniku škody prihladol na skutočnosti vyplývajúce zo znaleckého posudku PhDr. Halašovej PhD. vypracovaného 29.04.2021, a to, že znalkyňa v čase, kedy sa styk žalobcu s maloletým už dva roky riadne nerealizoval, uviedla, že bola svedkom schopnosti žalovanej primerane dieťa naladiť na stretnutie so žalobcom. Preto neuveril obrane žalovanej, že maloletý sa nechcel so žalobcom stretnúť. Správanie maloletého, ako vyplýva zo záznamu polície, ktorý žalovaná na dôkaz predložila, súd prvej inštancie vyhodnotil, ako naznačujúce tomu, že maloletý nebol riadne na styk žalovanou pripravovaný. Vo vzťahu k obrannému argumentu žalovanej o neskoršom zrušení dotknutého uznesenia Okresného súdu Prievidza odvolacím súdom súd prvej inštancie skonštatoval, že odvolací súd rozhodnutie zrušil aj s poukazom na to, že maloletý sa takmer štyri roky v dôsledku správania žalovanej so žalobcom riadne nestýkal, no neznamená to, že rozhodnutia, ktoré upravovali styk s prespatím u žalobcu v čase, keď bol vzťah žalobcu a maloletého nenarušený, neboli v záujme maloletého. K záverom znaleckého posudku č. 5/2022 z roku 2023 predloženého žalovanou neprihladol s odôvodnením, že sa tento posudok vyjadroval k situácii v rodine v roku 2023, a nesúvisí so skutkovými okolnosťami z 13.11.2021. Žalobe žalobcu po jej späťvzatí v časti úrokov z omeškania 5 % zo sumy 104,60 eur od 02.08.2020 do 19.09.2022, v ktorej časti konanie zastavil, vyhovel a priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v uplatnenej výške 7 % ročne zo sumy 114,21 eur od 08.11.2022 do zaplatenia podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. Náhradu trov konania žalobcovi priznal v celom rozsahu. Podľa jeho názoru neboli splnené podmienky pre postup podľa § 257 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), čo odôvodnil tým, že podanie žalôb za jednotlivé nerealizované stretnutia so synom, kedy porušovala zákonnú povinnosť žalovaná, nemôže byť zjavným zneužitím práva. Uviedol, že sa stotožnil aj so závermi uznesenia súdu o nespojení vecí na spoločné konanie, pretože sa jednotlivé veci nachádzajú v rôznom štádiu konania, v konaniach sú rôzne skutkové tvrdenia žalobcu a žalovanej, líšia sa aj exekučné tituly.

2. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná včas odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h) C.s.p. Navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie, alebo zmenil rozsudok tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná jej náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Namietala nesprávne právne posúdenie vecí súdom prvej inštancie, keď dospel k záveru, že ona je zodpovedná za vznik cestovných výdavkov žalobcu do miesta bydliska maloletého v prípade neuskutočneného styku zo dňa 13.11.2021. Vytýkala súdu prvej inštancie, že nevzal do úvahy, že konala v najlepšom záujme dieťaťa, pričom brala na zreteľ vôľu maloletého. Zároveň bol podľa nej najlepší záujem maloletého dieťaťa osvedčený v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne č.k. 27CoP/70/2021-2189 a sp. zn. 19CoP/20/2022, ako aj v znaleckom posudku č. 5/2022. Na základe vyššie uvedeného podľa nej súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, keď v prípade neuskutočnenia styku zo dňa 13.11.2021 dospel k záveru, že porušila právnu povinnosť. V konaní bolo podľa nej preukázané, že vyvíjala aktivity a poskytovala návrhy, aby bolo možné uskutočniť styk v súlade s najlepším záujmom maloletého. Skutočnosť, že nezodpovedá za správanie maloletého podľa nej preukazuje znalecký posudok č. 5/2022. Poukazovala na vyhlášku MS SR č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia a ktorá pripúšťa možnosť nerealizovať nariadený výkon, ak je v rozpore so správaním a názorom maloletého a dovoľavala sa analogického použitia aj v prípadoch, keď nie je výkon nariadený súdne, ale dochádza k realizácii bežného styku na základe súdneho rozhodnutia. Zároveň namietala arbitrárnosť napadnutého rozsudku, pretože súd nevzal do úvahy, že konala v najlepšom záujme maloletého, pričom túto skutočnosť súd v rozsudku podľa jej názoru nedostatočne odôvodnil, ako aj rozhodnutie časti porušenia právnej povinnosti vychádzajúcej z rozhodnutia, ktoré bolo v dôsledku nezákonnosti zrušené. Domnieva sa, že súd jej predmetným konaním znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa nej sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené a z toho dôvodu zistený skutkový stav pred prvostupňovým súdom neobstojí. Poukazovala, že závery uvádzané v znaleckom posudku č. 144/2020, ktorého účelovo vybrané časti boli predložené do konania, nie sú pre toto konanie relevantné, nakoľko znalecký posudok č. 144/2020 nie je ako dôkazný prostriedok prípustný. Žalovaná spolu s odvolaním predložila oznámenie o výsledku správneho konania zo dňa 24.03.2023 a rozhodnutia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a ministra spravodlivosti v konaní sp. zn. 3516/2022/153, na základe ktorých preukazovala, že pri vypracovávaní znaleckého posudku č. 144/2020 znalkyňou PhDr. Martou Halašovou, PhD. došlo k spáchaniu iného správneho deliktu. Súd podľa nej na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď uviedol, že maloletý sa nestýka s žalobcom v dôsledku jej správania. Predložený znalecký posudok č. 5/2022 sa podľa jej názoru detailne zaoberá posúdením osobnosti žalobcu, jej ako aj

správaním maloletého vo vzťahu k obom rodičom. Namietala nesprávne skutkové zistenie súdu, že v čase uskutočnenia styku dňa 13.11.2021 bol vzťah žalobcu s maloletým nenarušený. Tvrdila, že maloletý dlhodobo odmietal styk so žalobcom a odlúčenie od nej v rozsahu na prespanie. Pokiaľ súd v odôvodnení uviedol, že samotné správanie maloletého, ako vyplýva zo záznamu polície skôr naznačuje tomu, že maloletý nebol riadne na styk matkou pripravovaný, je toho názoru, že takéto skutkové zistenie nevyplýva zo žiadneho predloženého dôkazu a ide o svojvoľné a nedostatočné zisťovanie skutkového stavu v konaní zo strany konajúceho súdu. Podľa nej predložené dôkazy v konaní riadne preukazujú vôľu maloletého dňa 13.11.2020, za ktorú žalovaná nijakým spôsobom nezodpovedá. Ďalej podľa žalovanej došlo k nesprávnemu procesnému postupu. Napadnutý rozsudok podľa žalovanej nie je dostatočne odôvodnený. Súd nesprávnym právny posúdením dospel v konaní aj k rozhodnutiu o náhrade trov konania. V danom prípade je preukázané, že trovy konania neboli účelne vynaložené, a teda je daný osobitný dôvod pre zamietnutie nároku na náhradu trov konania napriek úspechu žalobcu vo veci.

3. Žalobca navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že z konania žalovanej je zrejmé, že šlo o úmyselný účelový postup žalovanej tak, aby zmarila jeho styk s maloletým, porušujúc tak právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu o úprave rodičovských práv a povinností. Na základe uvedeného preto žalovaná v zmysle § 415 a § 420 zodpovedá za škodu spôsobenú svojím protiprávnym konaním. Poukazoval, že odmietavá vôľa maloletého v celom priebehu konania nebola nijakým spôsobom preukázaná. Žalovaná mu po celý týždeň pred uskutočnením styku neodpovedala na žiadne sms správy, preto nemal preukázanú objektívnu prekážku styku, ktorú žalovaná ani nepreukázala, a ani sa o nej nemal ako dozvedieť. Na rozdiel od žalovanej podľa neho preukázal znaleckým posudkom tendenčnosť a nepravdivosť jej tvrdení, keď účelovo manipuluje maloletého. Zdôrazňoval, že nebol preukázaný negatívny vzťah maloletého k nemu. K znaleckému posudku č. 5/2022 zo dňa 15.01.2023 uviedol, že nemá žiadny vplyv na toto konanie, pretože žalovaná preukazuje vôľu maloletého znaleckým posudkom vyhotoveným takmer tri roky po zmarenom styku. V čase zmareného styku bol aktuálny znalecký posudok č. 144/2020 vypracovaný znalkyňou PhDr. Martou Halašovou, PhD., z ktorého vyplývajú závažné skutočnosti vo vzťahu k žalovanej, ktorá umocňuje u maloletého ňou naučenú odmietavú krátkodobú reakciu smerom k nemu a negatívne ovplyvňuje maloletého. V širšom kontexte zdôrazňoval, že žalovaná zmarila styk maloletého v priebehu troch rokov 106 krát, naposledy dňa 11.07.2023. K námietkam žalovanej k ním predloženému znaleckému posudku uviedol, že samotná žalovaná bola účastníčkou znaleckého dokazovania, má vedomosť o celom obsahu znaleckého posudku a rovnako tak konajúci súd ako žiadateľ vypracovania znaleckého posudku má vedomosť o celom obsahu znaleckého posudku. Zároveň k námietkam žalovanej k priznanej náhrade trov konania poukazoval na správne odôvodnenie rozhodnutia súdu tohto rozhodnutia v rozsudku.

4. K vyjadreniu žalobcu sa žalovaná vyjadrila a uviedla, že podľa nej preukázala, že nezodpovedá za škodu, ktorá žalobcovi vznikla vynaložením cestovných výdavkov do miesta bydliska maloletého dňa 13.11.2021. Žalovaná opakovane uvádza, že sa nijakým spôsobom nesnaží brániť v styku maloletého so žalobcom, pričom jej snahou je maloletého na styk včas a riadne pripraviť. Poukázala, že žalobcu informovala o skutočnosti, že odovzdávanie je často sprevádzané odmietavými prejavmi maloletého, a teda pri realizácii styku konala v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Je toho názoru, že vôľa maloletého bola v konaní riadne preukázaná - úradný záznam privolanej policajnej hliadky zo dňa 13.11.2021, v ktorom je okrem iného uvedené, že maloletý „sa veľmi bál, plakal a odmietal ísť za svojim otcom, čoho sme boli aj svedkom.“ Citové prejavy maloletého sa vyskytujú pri samotnom odovzdávaní žalobcovi, preto nemá možnosť žalobcu vopred informovať o tejto skutočnosti. V žiadnom z konaní pred Okresným súdom Prievidza nebolo preukázané akékoľvek „marenie stykov“.

K tvrdeniu žalobcu, že zmarila 106 stykov, uviedla, že sa nezakladá na pravde, nakoľko styky sa neuskutočňovali z objektívnych dôvodov, čo potvrdil vo svojich rozhodnutiach aj Okresný súd Prievidza. K otázke trov konania uviedla, že cieľom konania žalobcu je spôsobiť protistrane škodu, a teda takéto konania možno označiť ako šikanózne.

5. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu podľa 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

6. Výrokom II. bolo konanie v časti o zaplatenie úrokov z omeškania 5 % zo sumy 104,60 eur od 02.08.2020 do 19.09.2022 zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby v tejto časti. Vychádzajúc z obsahu

odvolania (z odvolacích dôvodov; § 124 C.s.p.), odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nesmeruje proti výroku II. o zastavení konania, z ktorého dôvodu nie je tento rozsah rozhodnutia predmetom odvolacieho preskúmania. Predmetom preskúmania na základe podaného odvolania je rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu napadnutých výrokov I. a III., ktorými súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť na plnenie a rozhodol o trovách konania.

7. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a podľa § 387 ods. 2 C.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

8. Odvolací súd považuje za vecne správny napadnutý výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 114,21 eur s úrokom z omeškania vo výške 7 % zo sumy 114,21 eur od 08.11.2022 do zaplattenia z titulu náhrady škody. Súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaná zodpovedá za vznik škody žalobcovi, pretože v konaní bolo preukázané splnenie všetkých predpokladov vzniku jej zodpovednosti za škodu a že žalovanej vznikla povinnosť škodu žalobcovi nahradiť.

9. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že súd prvej inštancie sa už v odôvodnení rozsudku náležitým spôsobom vypořiadal so všetkými dôvodmi podaného odvolania, ktoré dôvody odvolateľka prezentovala už počas konania pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd preto v odpovedi na vznesené námietky odvolateľky odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k jednotlivým odvolacím námietkam uvádza:

11. Žalovaná namietala správnosť právneho posúdenia zodpovednosti za škodu, je toho názoru, že neboli správne posúdené predpoklady vzniku jej zodpovednosti za škodu, a to zavinenie a protiprávny úkon (konanie). Uvedené odôvodňovala tým, že súdom nariadený styk žalobcu s maloletým sa neuskutočnil výlučne pre vôľu maloletého, ktorý styk so žalobcom v rozsahu na prespanie odmietal, teda škoda vznikla bez jej zavinenia. Zároveň popierala porušenie právnej povinnosti, čo odôvodňovala poukazom na skutočnosť, že rozhodnutie, na základe ktorého malo dôjsť k realizácii styku, bolo neskôr na základe ňou podaného opravného prostriedku zrušené z dôvodu nesúlady s najlepším záujmom maloletého.

12. Súd prvej inštancie zistil, že právna povinnosť bola žalovanej uložená súdnym rozhodnutím - uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 04.10.2021 č.k. 18P/54/2019-1980, ktorým súd bez návrhu nariadil neodkladné opatrenie a na čas do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 18P/54/2019 upravil styk žalobcu s maloletým, čím zmenil uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 14.10.2019 č.k. 12P/44/2019-76 tak, že žalobcovi určil oprávnenie stretnúť sa s maloletým B. každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od soboty od 10:00 hod. nepretržite do nedele do 18:00 hod. bez prítomnosti žalovanej. Žalovanej uložil povinnosť maloleté dieťa na stretnutie so žalobcom včas a riadne pripraviť a stretnutie so žalobcom umožniť. Žalobca si maloleté dieťa mal v určenom čase prevziať pred kultúrnym domom v F., K. L. K., kde ho mal žalovanej v určenom čase aj odovzdať. Na základe odvolania žalovanej Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 26.11.2021 č.k. 27CoP/70/2021-2189 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. K námietke a poukazu žalovanej na neskoršie zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu odvolací súd uvádza, že rozhodujúci pre posúdenie otázky existencie právnej povinnosti žalovanej (a pre posúdenie súladnosti jej konania s právom) je právny stav v čase, kedy došlo ku konaniu spôsobujúcemu škodu (ex ante), nie právny stav po tomto konaní v budúcnosti (ex post), kedy bol známy výsledok rozhodnutia o odvolaní žalovanej proti uzneseniu ukladajúcemu povinnosť žalovanej (jeho zrušenie). V rozhodujúcom čase dňa 13.11.2021, kedy došlo k vzniku škody, bolo vykonateľné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré žalovanej ukladalo povinnosť maloletého na stretnutie so žalobcom včas a riadne pripraviť a stretnutie so žalobcom umožniť. Uznesenie, ktorým sa nariaďuje neodkladné opatrenie, je zásadne vykonateľné bez ohľadu na jeho právoplatnosť. Vykonateľnosť uznesenia znamená, že povinnosť uložená vykonateľným rozhodnutím je nútene t.j. aj proti vôli povinného účastníka,

vyožiteľná. To znamená, že ten, komu je rozhodnutím uložená povinnosť, musí túto povinnosť okamihom nadobudnutia vykonateľnosti rozhodnutia splniť. Nesplnenie povinnosti uloženej uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 04.10.2021 č.k. 18P/54/2019-1980 vykonateľným dňa 13.11.2021 žalovanou je tak jednoznačne porušením jej právnej povinnosti v zmysle § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka bez ohľadu na skutočnosť, že citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť a bolo neskôr zrušené.

14. Ďalšia námietka žalovanej sa týkala jej zavinenia na vzniku škody. Žalovaná vylučovala svoje zavinenie s poukazom na vôľu maloletého, ktorý mal podľa jej tvrdenia styk so žalobcom v rozsahu na prespanie odmietat'. K uvedenému sa vyjadril súd prvej inštancie v ods. 25 odôvodnenia napadnutého rozsudku poukazom na závery znaleckého posudku PhDr. Marty Halašovej PhD. č. 144/2020, s ktorým odôvodnením odvolací súd súhlasí. Treba mať na zreteli, že šlo o 2 ročné dieťa závislé na matke, ktorá ho má vo svojej starostlivosti a tak má možnosť dieťa ovplyvňovať i po vôľovej stránke. Povinnosťou žalovanej uloženou jej vo vykonateľnom uznesení bolo maloleté dieťa na stretnutie so žalobcom včas a riadne pripraviť a stretnutie so žalobcom umožniť. Nestalo sa tak. Žalovanej sa nepodarilo vo svetle zistených skutočností a záverov znaleckého posudku preukázať, že uloženú povinnosť riadne a včas splnila.

15. Žalovaná sa bránila poukazom na najlepší záujem maloletého. Odvolací súd sa stotožňuje so žalovanou, že záujem maloletého dieťaťa je významným kritériom pri rozhodovaní súdu vo veciach starostlivosti o maloletých, ide o právnu kategóriu z oblasti rodinného práva. Toto kritérium bolo skúmané a hodnotené pri rozhodovaní rodinného súdu vo veci starostlivosti súdu o maloletého, čo sa prejavilo vo výroku rozhodnutia tohto súdu, ktorému zákon priznal štatút vykonateľnosti, preto nie je prípustné, aby súd v tomto konaní o náhradu škody prehodnocoval súlad povinnosti žalovanej s najlepším záujmom maloletého ku dňu 13.11.2021. Posúdenie žalovanej, čo je v najlepšom záujme maloletého, preto nepredstavuje okolnosť, ktorá by vylučovala protiprávnosť konania žalovanej a dokazovalo neexistenciu zavinenia žalovanej.

16. Za nedôvodný považuje odvolací súd aj argument žalovanej odvodzovaný z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z. z., ktorú je podľa žalovanej nutné analogicky použiť a podľa ktorej sa pri výkone rozhodnutia berie do úvahy správanie a názor maloletého. K argumentu žalovanej odvolací súd uvádza, že vyhláška sa aplikuje pri súdnom výkone rozhodnutia a vyhodnotenie správania a názoru maloletého v súvislosti s vymáhaním povinnosti uloženej rozhodnutím je úlohou súdu. Toto oprávnenie nemožno prenechať posúdeniu povinnej osobe a tým jej konanie v rozpore so súdnym rozhodnutím zbaviť protiprávnosti.

17. Ďalšia námietka žalovanej sa týkala nesprávneho postupu súdu prvej inštancie spočívajúcej v neprípustnom použití znaleckého posudku PhDr. Marty Halašovej PhD. č. 144/2020 ako dôkazného prostriedku preukazujúceho jej zavinenie, jednak preto, že nebol preložený žalobcom v úplnom znení, jednak že bol vypracovaný dňa 29.04.2021 a podľa žalovanej tak nijakým spôsobom nepreukazuje vôľu alebo správanie maloletého v čase uskutočnenia styku dňa 13.11.2021, a jednak z dôvodu, že bol pri jeho vypracovávaní spáchaný znalkyňou iný správny delikt. K námietke žalovanej o nepredložení úplného znaleckého posudku odvolací súd uvádza, že táto je bezpredmetná, pretože žalovaná má znalecký posudok vyhotovený v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloletého k dispozícii, je s ním oboznámená, a v tomto konaní sa nedomáhala prihliadnutia na akýkoľvek iný záver tohto znaleckého posudku. K námietke týkajúcej sa časového rozdielu odvolací súd poukazuje, že časový rozdiel medzi oboma udalosťami je len 6 mesiacov, pričom odvolaciemu súdu je z úradnej činnosti známe, že poukazom na výlučnú vôľu maloletého a na jeho odmietanie styku v rozsahu prespatia žalovaná odôvodňovala neuskutočňovanie styku maloletého so žalobcom po dobu min. od júla 2020, teda práve aj v období vypracovávania znaleckého posudku. K námietke o neprípustnosti toho dôkazu s poukazom na spáchaný správny delikt znalkyňou pri jeho vypracovaní preukazovaný žalovanou rozhodnutiami Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a ministra spravodlivosti, odvolací súd poukazuje na charakter zisteného pochybenia znalkyne spočívajúceho v neuvedení údajov o výsledkoch dosiahnutého skóre psychodiagnostickej metódy dotazníkom „T-148IPDE screeningový dotazník“, ktorý charakter je posúdený priamo v odôvodnení predloženého rozhodnutia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (str. 11), podľa ktorého cit. „hoci ide o porušenie základného princípu výkonu znaleckej činnosti, t. j. povinnosti zabezpečiť preskúmateľnosť obsahu znaleckých posudkov, ide len o jednu čiastkovú metódu z viacerých použitých metód pri vyšetrovaní dospelých. ... Toto pochybenie

nie je posúdené ako odborné pochybenie. ... Delikt je posúdený len ako porušenie verejného záujmu spojeného s podmienkami výkonu znaleckej činnosti a znalkyňa neporušila/neohrozila subjektívne práva iných osôb.“ Z uvedeného posúdenia pochybenia znalkyne ako nie odborného a neporušujúceho práva iných osôb vyplýva prípustnosť použitia záverov znaleckého posudku pri hodnotení predpokladov zodpovednosti žalovanej za vznik škody vzniknutej v danom období. Odvolací súd preto nezistil nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie, ktorý na závery tohto znaleckého posudku prihladol.

18. Odvolací súd zároveň súhlasí s dôvodmi súdu prvej inštancie, pre ktoré neprihladol na znalecký posudok Mgr. Alexandry Kaiser č. 5/2002 zo dňa 15.01.2023, a to „pretože sa vyjadroval k situácii v rodine v roku 2023, čo nesúvisí so skutkovými okolnosťami z 13.11.2021“. Tento znalecký posudok bol vypracovaný dňa 15.01.2023, teda viac ako rok potom, čo došlo k vzniku škody a porušeniu právnej povinnosti (13.11.2021) a bol vyhotovený na účely posúdenia skutočností významných pre rozhodnutie vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností strán sporu k maloletému na čas po rozvode manželstva, nie na účely posúdenia, či dňa 13.11.2021 existovala objektívna okolnosť vylučujúca protiprávnosť konania žalovanej alebo jej zavinenie na vzniku škody.

19. Námitku nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd vyhodnotil rovnako ako nedôvodnú. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, ktoré dôkazy vykonal a s akými skutkovými závermi, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávanú vec a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré vysvetlil zrozumiteľne a podrobne, pričom tiež vysvetlil, prečo sa nestotožnil s obranou žalovanej. Odôvodnenie napadnutého rozsudku dalo tak odpoveď na relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Okolnosť, že táto odpoveď žalovanú neuspokojuje, neznamená, že odôvodnenie nespĺňa parametre zákonného rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 C.s.p.; za porušenie práva na spravodlivý proces v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv či požiadaviek žalovanej.

20. Odvolací súd súhlasí aj so žalovanou napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie o trovách konania a odkazuje na dôvody rozhodnutia uvedené v ods. 30 odôvodnenia napadnutého rozsudku. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 C.s.p.). Aplikácia ustanovenia § 257 C.s.p., ktorého použitia sa žalovaná dovoláva, prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti súd neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach strán sporu. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že podanie žalôb za jednotlivé nerealizované stretnutia so synom, kedy porušovala zákonnú povinnosť žalovaná, nemôže byť zjavným zneužitím práva. Odvolací súd svoj názor odôvodňuje aj s poukazom na vydané uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 08.12.2022 č. k. 8C/34/2022-67, ktorým súd zamietol návrh žalovanej na spojenie vecí vedených na Okresnom súde Prievidza pre neefektívnosť z dôvodu, že jednotlivé veci strán sporu, ktorých predmetom je náhrada škody z titulu nerealizovaných stykov žalobcu s dieťaťom, sa líšia skutkovými tvrdeniami strán sporu, exekučnými titulmi, štádiom konania a požiadavkou na vykonanie dokazovania. Za týchto okolností ani odvolací súd nezistil existenciu takých výnimočných okolností, ktoré by odôvodňovali nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalobcovi.

21. Žalovanou uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu potvrdiť.

22. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

23. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

25. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).